

**Archiwum Partii Politycznych
Instytut Studiów Politycznych
Polskiej Akademii Nauk**

Sygnatura:

1.8/1

Tytuł:

Chrześcijańska Partia Pracy - 1990 r.

Sygn. 1.8/1 - Chrześcijańska Partia Pracy - 1990 r.

Spis zawartości:

l.p.	nazwa	nr karty początkowej
1	"Program ideowy", wrzesień 1990, s. 14;	1
2	Statut ChPP, [1990?], s. 10;	15
3	Ankieta Biura Studiów i Analiz Kancelarii Senatu RP z informacją o ChPP, [b.d.], s. 1;	25

Stan na marzec 2023 r.

PROGRAM IDEOWY CHRZEŚCIJAŃSKIEJ PARTII PRACY

I WSTĘP.

1. ChPP chce reprezentować przede wszystkim stan średni w Polsce - ludzi posiadających drobną, średnią i dużą własność produkcyjną, własne zakłady pracy, rzemieślników, rolników, przedstawicieli wolnych zawodów.
2. ChPP kieruje się zasadami nauki społecznej kościoła, miłością bliźniego i odpowiedzialnością przed Bogiem. Są to podstawy etyczne określające współdziałanie chrześcijan z ludźmi niewierzącymi.
3. ChPP opowiada się za stworzeniem w Polsce nowego ładu społeczno - gospodarczego, który zagwarantuje dotychczasowy dorobek Narodu, włączy nasz kraj na zasadach partnerstwa, do gospodarki Europy zachodniej i przyspieszy jego rozwój.

II WARTOSCI PODSTAWOWE / Filozofia działania ChPP /

4. Opowiadamy się za takimi wartościami podstawowymi jak: wolność, solidarność i sprawiedliwość.
5. Wolność jako wartość oznacza wolność osoby. Człowiek powinien móc roztropnie i odpowiedzialnie rozstrzygać o swoim postępowaniu i działać nie nadużywając swoich praw.
Kto żąda wolności dla siebie musi jednocześnie uznać wolność bliźniego. Wolność innych warunkuje i ogranicza własną wolność. Wolność człowieka obejmuje prawa i obowiązki. Zadaniem polityki ChPP jest zapewnić człowiekowi konieczną przestrzeń wolności, w której może on realizować swoje prawa i obowiązki.
6. Wolność realizuje każdy człowiek we wspólnocie, dlatego musi on użyć się w niej i dla niej żyć. Prawo chroni godność człowieka i jego wolność, regulując współzycie ludzi wolnych we wspólnocie.

7. Rozwój osoby ludzkiej wymaga równych szans oraz możliwie sprawiedliwego podziału dóbr, a przez ich posiadanie następuje realizacja prawa własności.
Osobista własność rozszerza przestrzeń wolności osoby, umożliwia jej rozwój duchowy i materialny. ChPP widzi rozwój osoby, wspólnot i kraju w związku z realizacją prawa własności prywatnej, z której wynikają obowiązki społeczne.
8. Urzeczywistnianie wolności odbywa się poprzez praktykowanie w życiu społecznym osobistej odpowiedzialności i współodpowiedzialności za działania. Wolność nie stanowi dla ChPP abstrakcyjnego hasła a konkretne zadanie.
Obywatel urzeczywistnia wolność w rodzinie, sąsiedztwie, w pracy zawodowej i w czasie wolnym, we wspólnotach i w państwie. Powinien on w związku z tym móc aktywnie wybierać i rozstrzygać, uczestniczyć i współodpowiadać. Nie może być ubezwłasnowolniony ani poniżany w swojej godności jako odbiorca świadczeń przyznawanych mu z czyjejs łaski.
9. Wolność wiąże się z możliwością świadczenia na rzecz drugiego człowieka co uzdalnia do swobodnego rozwoju osoby ludzkiej. Zdolność dawania drugim, niezależnie od ekonomicznej wartości takiego czynu, jest jednocześnie ważnym źródłem siły życiowej, jest motywem działania godnym uznania i poparcia.
10. Urzeczywistnianie wolności wymaga zastosowania chrześcijańskiej zasady pomocniczości. Państwo musi zrezygnować z przejmowania zadań, które człowiek indywidualnie lub mała wspólnota mogą lepiej wypełnić. Ta zasada organizacji polskiej przestrzeni wolności odnosi się również do większych wspólnot, organizacji społecznych i państwowych zwłaszcza organizacji samorządowych.
11. Solidarność oznacza aktywną gotowość pomocy drugim, gdyż do tego zobowiązuje relacja : człowiek - wspólnota.
Solidarność nie oznacza nieokreślonego współuczucia dla innych lecz trwałą wolę aktywnego współdziałania na rzecz dobra wspólnego. Solidarność łączy ludzi między sobą bez względu na granice, jest wyrazem socjalnej natury ludzi. Wszyscy są zobowiązani do tworzenia warunków, w których osoba mogłaby się rozwijać duchowo i materialnie.
12. Solidarność charakteryzuje się zmiennymi stosunkami między poszczególnymi ludźmi a społeczeństwem. Wynika to ze zmieniających się warunków życia, sytuacji socjalnej, wieku i tp.

Wspólnota jednakże odpowiada za indywidualną osobę, która ma prawo osobistej pomocy. Jednostka w miarę swych możliwości odpowiada za wspólnotę. Jest to jej solidarny obowiązek wobec społeczności. Solidarność wymaga osobistej ofiarności od członków społeczności.

ChPP opowiada się za takim modelem solidarnych relacji społecznych, który byłby jednakowo odległy od osobistego indywidualizmu i od totalnego kolektywizmu.

Solidaryzm społeczny jest naszym celem działania.

13. Solidarność powinna być realizowana poprzez nowy system bezpieczeństwa socjalnego. W systemie tym ryzyko rozkładałoby się solidarnie na wszystkich. Nie chodzi nam o państwową jałmużnę lub bezpłatne zabezpieczenie ludzi w anonimowej kasie lecz o prawo człowieka do ubezpieczenia od ryzyka. Podstawą takiego prawa jest praca i świadczenia za nią uzyskiwane. W nowym systemie ubezpieczeń widzimy szanse solidarnej edukacji i praktykowania solidarności.
14. Solidarność i zasada pomocniczości uzupełniają się wzajemnie. Wywoływanie oddolnej inicjatywy do rozwiązywania palących problemów wpływa jednocześnie i bezpośrednio na powstawanie solidarnych postaw wobec niezalążwionych kwestii. Sprzyjać temu powinny działania samorządów lokalnych, od których w największym stopniu zależy uruchamianie solidarnych działań.
15. Sprawiedliwość oznacza przede wszystkim równość wszystkich ludzi w ich godności i wolności bez względu na władzę, zdolność do pracy i zawodność człowieka. Sprawiedliwość oznacza równe prawa dla wszystkich i przeciwstawianie się przywilejom nieakceptowanym społecznie. Wyrazem sprawiedliwości jest prawo, które powinno bronić wolności słabszych. Równość szans stanowi konieczne uzupełnienie równości ludzi wobec prawa.
16. Sprawiedliwość to szansa wolnego rozwoju dla wszystkich co wiąże się z podejmowaniem odpowiedzialności za siebie i za innych. Sprawiedliwość wymaga wyrównywania szans i pomocy dla ludzi, którzy nie pracują ze względu na wiek lub stan zdrowia i nie mogą skutecznie bronić swoich interesów.
17. Dojście do absolutnej sprawiedliwości jest w praktyce mało realne. Jednakże ChPP będzie postulować zagwarantowanie każdemu równych szans życiowych i będzie działać na rzecz bardziej sprawiedliwych relacji między ludźmi oraz między władzą a obywatelem. W szczególności sprawiedliwość domaga się, aby prawo w Polsce nie było nadużywane lub łamane.

Wymaga to większej jawności życia publicznego, kontroli społecznej i przełamania monopolów informacji.

18. Wartości za którymi opowiada się ChPP określają naszą politykę i orientację w działaniach długofalowych. Naszemu życiu politycznemu potrzeba przestrzegania wartości zwłaszcza dlatego, że w przeszłości były one traktowane instrumentalnie. Wolność, solidarność i sprawiedliwość są dla nas tymi wartościami, które pozwalają definiować aktualne i przyszłe problemy Polaków, umożliwiają ostrzejsze widzenie kwestii socjalnych. Wartości te mają chrześcijański rodowód, są dla nas zasadami, według których powinny być kształtowane reformy i sposób odnowy rzeczywistości, bez względu na doraźne potrzeby polityczne.

III ROZWOJ OSOBY LUDZKIEJ JAKO CEL DZIAŁANIA ChPP

19. Fundamentem społeczeństwa i państwa jest rodzina. W rodzinie człowiek odnajduje najlepsze warunki dla własnego rozwoju, tu się wychowuje, kształtuje charakter. Rodzina wymaga konstytucyjnej ochrony, jest niezastępowalna w swoich funkcjach ze względu na to, że jest to pierwsze i najważniejsze miejsce dla wzrastania we wspólnocie wychowawczej. Wszelkie relacje w rodzinie powinny być kształtowane w duchu partnerstwa, które zakłada uznanie wewnętrznych wartości każdego członka rodziny. Rodzina jest wspólnotą, w której członkowie dorastają ku odpowiedzialności za siebie i za innych. W rodzinie człowiek realizuje swoją wolność, w niej praktykuje solidarność i sprawiedliwość. Rodzina jest twórczą wspólnotą, która wzbogaca duchowo i materialnie naród.
20. Dziecko ma prawo do rodziny, do miłości rodziców. ChPP podkreśla prawa dziecka dlatego, że są one wciąż uszczuplone i naruszone. Rozwój człowieka rozpoczyna się w momencie jego porożenia i dlatego szczególnego wsparcia potrzebuje matka, gdyż dla tego rozwoju daje ona najwięcej. Nie wolno matki krzywdzić czy to ekonomicznie, czy prawnie lub socjalnie, należy stwarzać jej wszechstronne warunki do rozwoju, gdyż to ona określa jakie będą dzieci. Domagać się będziemy likwidacji żłobków, gdyż są one droższe niż zasiłki wychowawcze dla matek i przynoszą szkody wychowawcze.

21. Rodzice odpowiadają za swoje dzieci i za ich wychowanie. Wciąż dostrzegamy w Polsce za mało partnerstwa pomiędzy rodzicami a dziećmi. Autorytet rodziców nie może być budowany na strachu lecz wzajemnym zaufaniu. Rodzice i dzieci mają wzajemne prawa i obowiązki wynikające z pokoleniowej solidarności, ze wspólnoty rodzinnej. Wyrażają się one nie tylko w świadczeniach rodziców na rzecz dzieci, ale i w świadczeniach dzieci na rzecz starzejących się i słabnących rodziców.

22. Relacje rodzice-dzieci wymagają nowej edukacji gdyż były one w przeszłości w dużej mierze funkcją przymusu ekonomicznego. ChPP proponuje inny model rodziny w Polsce. Rodzice nie mogą być dłużej uzależniani czasowo i ekonomicznie od państwowego pracodawcy. Powinni oni posiadać warunki do rozwoju poprzez pracę na swoim. Nadawanie własności i działania na własny rachunek służyć będzie temu celowi. Wspólnota rodzinna jest podstawą stanu średniego, którego w Polsce brakuje.

23. Rodziny wieloletnie, rodziny posiadające dzieci upośledzone, rodziny niepełne i inne znajdujące się w trudnej sytuacji, wymagają szczególnej troski i ochrony państwa. Ochrona ta powinna uzyskać od państwa normę prawną i być realizowana przez lokalne samorządy. Wymaga tego godność członków takich rodzin, jest to wymóg solidarności i sprawiedliwości.

24. ChPP proponuje zwryfikować i na nowo określić cele wychowania młodzieży. Dotychczas cele te były określone według światopoglądu materialistycznego, obecnie grozi w edukacji dowolność i woluntaryzm. Uważamy że w Polsce powinny być realizowane następujące cele wychowawcze:

- wychowanie do godności człowieka i jego wolności,
- wypełnianie obowiązków,
- Stosowanie praw,
- ćwiczenie tolerancji i oświeconości,
- wdrażanie altruizmu,
- uczenie gospodarności i szacunku do przyrody.

Uważamy że pedagogika zorientowana na konflikty utrwałać będzie w młodzieży wrogość i niebezpieczne postawy izolacji, dlatego postulujemy reorientację samych nauczycieli i przygotowanie ich na nowo do wykonywanego zawodu.

25. ChPP uważa, że szkoła musi zmienić swoje oblicze wychowawcze. Młodzi Polacy poszukują w szkole odpowiedzi na sens życia, szkoła nie może unikać w procesie wychowawczym tych problemów. Stoimy na stanowisku, że szkoła powinna pomóc młodym ludziom odnaleźć religijny i etyczny punkt widzenia bez zmuszania do wiary w Boga. Kontakt szkoły z Kościołem i rodziną jest nie tylko niezbędny ale wymaga zupełnie nowych relacji, opartych na partnerstwie.
26. ChPP widzi konieczność zmiany stosunku do wiedzy o historii. Waznym elementem rozwoju jednostki jest wiedza o przeszłości, gdyż to daje człowiekowi zdolność do pogłębionych ocen i sądów. Wiedza o historii kształtuje skalę wartości, buduje tolerancję tak potrzebną naszemu społeczeństwu. Historia jako nauczycielka życia nie może być fałszowana, ani też nie może być interpretowana według czyichś interesów.
27. Istotne znaczenie w rozwoju człowieka ma praca. Dotychczas funkcjonowała ona w świadomości wielu Polaków jako konieczność, zarabiania na chleb. Tymczasem praca jest procesem samourzeczywistniania się osoby ludzkiej. Świadczą o tym doświadczenia prywatnych zakładów pracy, ludzi wolnych zawodów, którzy poprzez wolną pracę osiągnęli satysfakcję niezależności i pełną samodzielność ekonomiczną. Praca w Polsce została zdegradowana poprzez fakt uzależnienia milionów ludzi od państwowego pracodawcy. ChPP stoi na stanowisku, że należy szybko zmieniać w Polsce stosunki własnościowe, aby otworzyć ludziom perspektywy pracy wolnej, nie tylko zapewniającej utrzymanie rodzinie ale i szansę rozwoju człowiekowi poprzez naturalne dążenie do mistrzostwa w zawodzie.
28. O rozwoju człowieka decyduje czas, który ma dla siebie. Czas wolny w Polsce jest w przeważającej mierze przez ludzi marnotrawiony. Przyczyną takiego stanu rzeczy są kłopoty dnia codziennego. Cała sfera usług nie jest wystarczająco rozwinięta zarówno w mieście jak, i na wsi. Czas wolny spędzony jest ponadto biernie. ChPP wyraża pogląd, że należy zmienić model spędzania czasu wolnego w Polsce, w czym pomocny może być stan średni.

IV NOWY ŁĄD SPOŁECZNO - GOSPODARCZY - Socjalna gospodarka
rynkowa.

29. ChPP opowiada się za nowym ładu społeczno-gospodarczym w Polsce, którego podstawą powinny być wartości chrześcijańskie, a nie materialistyczny liberalizm. Fetysz pieniądza, który grozi polskiej gospodarce, niesie zagrożenie dla wartości duchowych i degraduje człowieka.
- Polityka gospodarcza państwa powinna sprzyjać sprawności i efektywności gospodarowania, przybliżyć Polskę do wysoko rozwiniętych krajów świata. Ostatecznym celem działalności gospodarczej pozostanie jednak człowiek i społeczeństwo.
30. ChPP wyraża przekonanie, że nowy ład społeczno-gospodarczy potrzebuje grupy społecznej, nośnej gospodarczo, która weźmie na siebie ciężar reform. Stan średni jest taką grupą społeczną, która może być w nadchodzących dziesięcioleciach filerem reform. Trudno oczekiwać, aby ciężar reform mogła dźwigać klasa robotnicza, z jednej strony oszukana, z drugiej, uzależniona ekonomicznie od państwowego pracodawcy. Stan średni stanowi szansę dla kraju i dlatego wymaga wielostronnej ochrony ze strony państwa
31. Socjalna gospodarka rynkowa jako nowy ład społeczno-gospodarczy jest nie tylko propozycją alternatywnego rozwoju kraju ale jest także szansą dla wszystkich obywateli, w tym dla całego stanu średniego. Podstawowe założenia nowego ładu powinny być zrozumiałe dla każdego, po to, by zyskał on powszechną akceptację. Socjalna gospodarka rynkowa jako wypróbowany w Europie Zachodniej model gospodarowania, składa się z dwóch wzajemnie uzależnionych i uzupełniających się łańców - społecznego i ekonomicznego.
32. Podstawowymi czynnikami polityki ładu gospodarczego są:
- prywatna własność gwarantowana Ustawą Zasadniczą,
  - konkurencja wyrażająca się zasadą permanentnej "ucieczki i pościgu" / w sprawach produkcji, innowacji cen, reklamy, organizacji, jakości, ilości czynności/,
  - zdecentralizowane sterowanie poprzez rynek i umowy zbiorowe,
  - wolność zakładania prywatnych i spółdzielczych banków,
  - wolność konsumenta i przedsiębiorcy,
  - samodzielność gospodarowania i gotowość ponoszenia ryzyka, co wiąże się z prawem do inicjatywy gospodarczej,
  - czynna i bierna kontrola władzy,
  - wolna przestrzeń dla gry ekonomicznej.

Tak powyslane reguły nowego ładu gospodarczego nie oznaczają prostego przeniesienia obcych doświadczeń na nasz grunt lecz wyznaczają jedynie kierunek nowego myślenia. Jego istotą jest wyzwalanie a nie wymuszanie pracy i inicjatyw społeczno-gospodarczych.

33. Przejście w Polsce od gospodarki scentralizowanej kształtowanej według obcych wzorów przez tyle dziesięcioleci, do gospodarki typu rynkowego wymaga wieloletniego okresu przejściowego. W okresie przejściowym w polityce gospodarczej państwa należy także zagwarantować miejsce dla interwencji państwowej. Polityka gospodarcza państwa powinna być realizowana według zasady:
- rynku ile można, interwencjonizmu państwowego ile trzeba.
- Interwencjonizmu państwowego wyrażać się powinien przede wszystkim, w działaniach organizatorskich na rzecz zmiany struktury przemysłu w kierunku rozwoju przemysłów przetwórczych, oraz w starannie przygotowanych działaniach administracyjnych mających na celu likwidację nie sprawnych podmiotów gospodarczych.
34. Podstawowymi czynnikami polityki ładu społecznego są naszym zdaniem:
- socjalny interwencjonizm państwa łagodzący społeczne, gospodarcze i psychologiczne skutki przechodzenia do gospodarki typu rynkowego,
  - decentralizowanie polityki społecznej poprzez ściślejsze jej związanie z samorządami lokalnymi,
  - wszechstronne działania zmniejszające skalę nieuchronnego bezrobocia,
  - nowy system ubezpieczeń socjalnych,
  - zapobieganie konfliktom społecznym w nowych obszarach aktywności,
  - aktywna ochrona najsłabszych socjalnie grup ludności / rodziny wielodzietne, ludzie niepełnosprawni, starzy, bezdomni, grupy dotknięte patologią oraz bezrobotni/,
  - popieranie związków zawodowych wobec których państwo nie może być stroną lecz arbitrem, stymulującym wobec pracodawcy bezpośredniego, partnerstwo socjalne.
35. ChPP uważa, że polityka społeczna w ramach nowego ładu gospodarczego powinna być traktowana jako sposób empirycznego ale i solidarnego rozwiązywania powstających napięć i konfliktów, nieuniknionych w warunkach gospodarki rynkowej. W procesie tym państwo powinno spełniać rolę aktywnego arbitra a nie strony.

Jednocześnie państwo realizując zasadę pomocniczości powinno stymulować postawy od pomocy ku samopomocy, nie unikając interwencji tam gdzie nie staje oddolnej aktywności lub środków.

W tym celu niezbędne jest masowe kształcenie pracowników socjalnych którzy, realizowaliby nowe funkcje państwa.

36. ChPP stoi na stanowisku, że masowe bezrobocie stanowi zagrożenie dla tworzonych ładu i nie może być traktowane jako cel gospodarowania. Człowiek stanowi w naszej gospodarce o powściągliwości, zasoby ludzkie to także nasze aktywa. Ludzie, którzy tracą pracę w sektorze państwowym powinni mieć wyraźne szanse przekwalifikowania się i szybkiego podjęcia pracy w sektorze prywatnym. Temu celowi służyć powinny fundusze zachodnie przeznaczone na prywatyzację, których wykorzystanie jest dotychczas niedostateczne i nieracjonalne. Istotną rolę w przygotowaniu i przekwalifikowaniu ludzi zwalnianych z gospodarki państwowej może odegrać drobna wytwórczość w tym zwłaszcza rzemiosło. Należy stworzyć systemowe warunki dla drobnej wytwórczości w tym rzemiosła, które sprzyjać będą między innymi aktywizacji gospodarczej terenów dotychczas zaniedbanych, przekwalifikowanie kadr zwalnianych z gospodarki państwowej, a zwłaszcza szerokiego rozwijania usług przemysłowych i budowlanych.
37. W ramach socjalnej gospodarki rynkowej istnieją duże możliwości rozbudzenia motywacji pozytywnej dla większości obywateli. Nowy ład zapewni konkretne cele życiowe ludziom, co spowoduje, że ustanie emigracja z kraju najbardziej dynamicznej części społeczeństwa - młodzieży. Nowy ład społeczno - gospodarczy oznacza nową wizję rozwoju traktowaną przez ludzi jako własną szansę życiową. Kolejnym celem jaki proponuje nasza partia, jest rozwój mieszkalnictwa. Na mieszkania oczekuje ok. 2 mln młodych ludzi. Utrzymują się potrzeby wielu rodzin mieszkających w starym budownictwie. W ramach nowego ładu rozwinięcie popytu na mieszkanie i ich wyposażenie uruchomi nowe siły gospodarcze. Wymaga to interwencji państwa w kierunku urealnienia wizji własnego mieszkania. Obecnie jest ona dla większości nierealna ze względu na ceny i okres oczekiwania. Stan średni jest tą siłą gospodarczą, która przy sprzyjającej polityce finansowej państwa może uruchomić swój potencjał i włączyć państwowy dla realizacji nowej polityki mieszkaniowej. Po recesji przyjdzie koniunktura w ramach której mieszkalnictwo stanowi wielką szansę społeczno - gospodarczą.

Na mieszkaniach można nie tylko zarobić ale i zyskać poparcie społeczne. Własne mieszkanie oznacza wolność człowieka, brak mieszkania - zagrożenie jego egzystencji.

38. W spadku po systemie socjalizmu realnego otrzymaliśmy potencjał gospodarczy, niedostosowany do światowych trendów.

Brak tego dostosowania wynikał nie tylko z błędnej polityki inwestycyjnej i uwarunkowań RWPG ale przede wszystkim ze struktury własności. Własność państwowa okazała się nieelastyczna w stosunku do potrzeb krajowych i zagranicznych, mało chłonna na postęp i pozbawiona prawdziwego gospodarza.

Zmiany strukturalne tej własności nie są łatwe i nie dają gwarancji szybkiego powodzenia. Są one jednak konieczne.

ChPP opowiada się za maksymalnie szybką ale i rozsądną prywatyzacją majątku państwowego, który w rzeczywistości był niczyj.

Potrzebne są jednakże zróżnicowane formy własności - spółki, kooperatywy, własność komunalna i tp. W prywatyzacji mienia państwowego wszyscy powinni mieć równe szanse dostępu do swojej części, choć zarząd własnością prywatyzowaną powinien być powierzony fachowcom.

39. Ochrona środowiska jest tym zadaniem socjalnej gospodarki rynkowej, do którego ChPP przywiązuje szczególne znaczenie.

Naszą troską powinno być zachowanie dla przyszłych pokoleń zdrowego środowiska naturalnego. Jesteśmy odpowiedzialni za nasz sposób gospodarowania i stosunek do środowiska.

Dlatego trzeba wykorzystać nowy ład społeczno - gospodarczy do poprawy stanu środowiska. Wszyscy potrzebujemy czystej wody, powietrza, gleby i lasów dla dalszego rozwoju.

Rozstrzygające znaczenie ma wola i zdolność kierownictwa kraju, aby rozbudzić obywatelską świadomość do ponoszenia osobistej odpowiedzialności za losy środowiska naturalnego.

40. Rolnictwo jest tym działem nowego ładu społeczno - gospodarczego, który wymaga nowych rozwiązań.

Polska mając 0,7 % udziału w stanie ludności świata uczestniczy w 1,5 % światowej produkcji zbóż, jest drugim producentem ziemiaka na świecie / przed USA /. Dane te świadczą, że nie jest potrzebna Polsce pomoc żywnościowa lecz pomoc w restrukturyzacji rolnictwa. W rolnictwie jest czynna zawodowo ponad 1/4 ludności / w tym ponad 1 mln ludzi starych /, a w dodatku niewłaściwa jest struktura gruntów.

- 41. ChPP widzi realizację swojego programu na wsi, która jednakże powinna mieć równe z miastem szanse rozwoju. Poziom życia ludności miast i wsi powinien się wyrównać. Wieś potrzebuje szybkiej rozbudowy infrastruktury i przede wszystkim małych, prywatnych i spółdzielczych zakładów pracy obsługujących rolnictwo.
- 42. ChPP będzie współdziałać z organizacjami społecznymi i politycznymi rolników dla wzmocnienia partnerstwa gospodarczego rolnictwa. Nie można godzić się z wzniesieniem wysiłku polskich rolników w warunkach jednoczesnego niedożywienia części ludności / w tym dzieci / zarówno w kraju jak i różnych częściach świata. Odpowiedzialne chrześcijaństwo każe nam kojarzyć sytuację naszego rolnictwa z głodem i nieracjonalnym odżywieniem bliźnich u nas i w innych krajach. W tym kontekście widzimy konieczność zasadniczych reform strukturalnych na wsi. Członkowie naszej partii będą aktywnie uczestniczyć w samorządach lokalnych w rozwiązywaniu lokalnych problemów.
- 43. Poprawa stanu zdrowia narodu jest problemem moralnym i gospodarczym, który w warunkach nowego ładu należy podjąć jako zadanie do rozwiązania.
Szereg badań i danych wskazuje na istnienie niebezpiecznych zjawisk. Stan średni powinien włączyć się w rozwiązywanie kwestii zdrowia poprzez uruchamianie produkcji sprzętu i aparatury medycznej. Można to czynić taniej i równie dobrze co firmy zagraniczne. W tym celu potrzeba otwarcia odpowiednich agend rządowych działających na rzecz rzemiosła i innych prywatnych podmiotów gospodarczych. Problemów zdrowia ludności rząd sam nie rozwiąże, może natomiast uznając w nas sojusznika rozłożyć solidarnie ciężar zadań na większą liczbę kompetentnych podmiotów.
- 44. ChPP traktuje socjalną gospodarkę rynkową jako wielką szansę kompleksowego i racjonalnego rozwiązywania polskich problemów. Aby ta szansa nie została zwarnotrawiona potrzeba włączyć w procesy decyzyjne i wykonawcze tysiące fachowców, którzy nie koniecznie widzą siebie politykami ale chcą pracować dla dobra wspólnego. Dziś w sytuacji sporów politycznych zapomina się o wielkim i nie wykorzystanym potencjale kwalifikacji, również rzemieślników. Rozwiązania nowego ładu powinny dotrzeć na pojedyncze stanowiska pracy, a on sam stać się własnością każdego,

Istniejące bariery, zwłaszcza podatkowe, przynoszą gospodarce straty, gdyż zasurzają potencjał ludzki i gospodarzy zamiast go umiejętnie stymulować. Bariery te są dziełem niekompetentnych urzędników, którzy nie umieją liczyć strat, jakich przysparzają gospodarce swoimi decyzjami lub zaniechaniem działań. ChPP będzie ujawniać nonsensy i domagać się ustalenia personalnej odpowiedzialności za ich istnienie.

V PAŃSTWO

45. Ustawa zasadnicza Rzeczypospolitej Polskiej jest dla nas podstawą współżycia w wolności, solidarności i sprawiedliwości. Wyraża ona wspólne wartości Narodu, które państwo ma obowiązek chronić.
46. Nasze państwo jest organizacją wolnych i odpowiedzialnych za siebie obywateli. Państwo opiera swój autorytet na godności człowieka i prawach obywatelskich, a jego celom działania jest popieranie dobra zarówno pojedynczego obywatela jak i wspólnoty.
- W tym celu państwo powinno:
- Chronić prawa obywatelskie i udaremniać nadużycia władzy,
  - rozwijać nowy ład społeczno - gospodarczy w duchu partnerstwa i subsydiarności,
  - gwarantować pluralizm form współżycia społecznego,
  - chronić grupy ludzi słabych socjalnie,
  - popierać rozwój jednostki ludzkiej w duchu jej odpowiedzialności za swoje działania i gotowości do współodpowiedzialności za dobro wspólne,
  - chronić przed zagrożeniem zewnętrznym,
  - wnosić wkład w doskonalenie stosunków międzyludzkich w skali światowej.

W spóściżeniu po latach zaborów i okupacji w świadomości społeczeństwa polskiego występuje zjawisko niedoceniańa znaczenia państwa, jako dobra wspólnego.

ChPP będzie sprzyjać w kształtowaniu opinii o państwie jako ważnej wartości wszystkich Polek i Polaków.

47. Władza państwowa pochodzi od wszystkich obywateli, którzy kształtują ją w postaci aktu wyborczego.

ChPP rozumie demokrację jako formę ładu politycznego, który chroni współdziałanie wszystkich obywateli i ich wolność między innymi przez podział i kontrolę władzy. Tak rozumiana demokracja musi być dla każdego przejrzysta.

Będzie ona urzeczywistniana wtedy, gdy obywatele będą czuć się odpowiedzialni za jej kształtowanie oraz włączą się w ten proces aktywnie z gotowością poświęceń.

ChPP przeciwstawiać się będzie ukształtowanej przez setki lat tradycji pojmowania demokracji w sposób jednostronny jako sumy przywilejów i uprawnień obywateli.

ChPP rozumie ład demokratyczny jako sposób na równowazne traktowanie praw i obowiązków wszystkich obywateli.

- Demokratyczne państwo może doskonalić działalność, gdy posiada kwalifikowany rząd. Świadomy odpowiedzialności rząd musi być gotów podejmować także niepopularne decyzje. Taki rząd, który jest w stanie dać ^wpełność mniejszościom, że może przeprowadzić konieczne zmiany, będzie sprawiedliwie oceniony przez przyszłe pokolenia.
- 49. W państwie działają różne partie. Ich walka o sprawowanie władzy musi opierać się na jasnych i alternatywnych programach. Partie mają służyć wyborcom i kontrolować rząd po-przez parlament i samorządy lokalne. Cała działalność istniejących w Polsce parti ma być zdaniem ChPP jawna, zrozumiała i służebna dla obywateli. ChPP stoi na gruncie przestrzegania zasady że partie legalnie funkcjonujące w Polsce, korzystają tylko z krajowych środków niezbędnych do wykonywania ich funkcji statutowych.
- 50. ChPP popiera działalność organizacji prywatnych, społecznych i zawodowych, które zaspakajając potrzeby obywateli ograniczają zarazem monopol państwa. Działalność tych organizacji umożliwia konkurencję stwarza obywatelom możliwość wyboru. Państwo powinno udowadniać, iż nowe zadania które podejmuje nie mogą być wykonane przez organizacje społeczne, zawodowe lub prywatne.

VI POLSKA W EUROPIE I ŚWIECIE

- 51. ChPP ma ambicje wpływania na kształt polskiej polityki zagranicznej i opowiada się za kształtowaniem stosunków z innymi państwami i narodami w duchu wolności, solidarności i sprawiedliwości.
- 52. Popieramy kierunek na zjednoczenie Europy, w której wszystkie narody miałyby zagwarantowane równe prawa. W działaniach na rzecz zjednoczenia Europy, prawa człowieka nie mogą być uszczu-

plane ani naruszane. Dlatego wszystkie problemy międzynarodowe powinny być rozwiązywane w drodze rokowań z poszanowaniem suwerenności wszystkich krajów i istniejących granic.

53. ChPP uważa, że póki istnieją w Europie wojskowe pakt, póty istnieje indywidualny i zbiorczy obowiązek obrony ojczyzny. Obrona kraju jest sprawą całego Narodu i rozumienie tego faktu powinno być częścią naszego patriotyzmu. Jednocześnie szanujemy prawo do odmowy służby wojskowej, jeśli opiera się ono na szlachetnych podstawach i jest argumentem sumienia. Ciężar ewentualnej obrony kraju musi być jednak wspólnie niesiony i sprawiedliwie rozdzielony.

54. ChPP uważa, że stosunki sąsiedzkie należy rozwijać w duchu partnerstwa i zaufania. Nowe pokolenia nie mogą popełniać błędów swoich ojców lecz powinny przyczynić się do budowy cywilizacji miłości.

Stosunki między naszymi sąsiadującymi narodami nie powinny być historią wojen i krzywd lecz historią współpracy i pojednania.

Warszawa, wrzesień 1990 r.

Archiwum Partii Politycznej ISP PAN

S T A T U T nr inw. ....
Chrześcijańskiej Partii Pracy

Rozdział 1. Nazwa, obszar, siedziba, godło i cel partii

- §1. Partia polityczna działająca na podstawie niniejszego statutu nosi nazwę: "Chrześcijańska Partia Pracy, w skrócie "ChPP" i jest powoływana w dalszej części statutu również jako "partia".
- §2. 1. ChPP jest partia jawna, co oznacza, że jej istnienie, program, ustrój i władza są podawane do wiadomości publicznej.
2. ChPP jest partia demokratyczna, co oznacza, iż opiera się na zasadzie powszechnego i równego wyboru swoich członków.
3. ChPP jest partia o orientacji chrześcijańskiej, co oznacza, iż jej członkowie uznają chrześcijański system wartości.
4. ChPP jest partia zorientowana na artykułowanie interesów osób prowadzących wszelką działalność gospodarczą.
- §3. Terenem działania ChPP jest obszar Rzeczypospolitej Polskiej, a siedziba jej władz naczelnych jest miasto stołeczne Warszawa.
- §4. ChPP posiada godło, którego wzór określi Rada Krajowa. ChPP używa pieczęci okrągłej z wizerunkiem godła w jej części centralnej i napisami w otoku zawierającymi pełną nazwę partii w górnej części otoku i nazwą właściwej struktury, bądź sama, bądź z dodaniem nazwy odpowiedniej władzy tej struktury, w dolnej części otoku. Napisy w otoku mogą być skomponowane dwuwierszowo jeden nad drugim.
- §5. 1. ChPP posiada odznakę członkowską z wizerunkiem godła i wydaje legitymacje członkowskie, których wzór określi Rada Krajowa. Członkowie honorowi, o których mowa w §15.

- otrzymują legitymacje członków honorowych.
2. Członkowie wspierający, o których mowa w §14, w miejsce legitymacji otrzymują potwierdzenie członkostwa wspierającego.
- §6. 1. Celem ChPP jest urzeczywistnianie swojego programu w życiu politycznym, gospodarczym i kulturalnym. Prowadząc prace dla osiągnięcia tego celu, zgodnie z obowiązującym prawem, ChPP może tworzyć organizację terenową, wydawać pisma, książki, broszury, itp., urządzać odczyty, zjazdy, wiece, manifestacje, pochody, a także prowadzić działalność gospodarczą w celu gromadzenia funduszy na działalność statutową.
2. Dla osiągnięcia celu określonego w ust.1 ChPP może współpracować z krajowymi i zagranicznymi organizacjami społecznymi i politycznymi o podobnych założeniach ideowo programowych i może być członkiem międzynarodowych struktur ruchu chrześcijańsko demokratycznego.

Rozdział 2. Członkowie

- §7. Członkiem partii może być każdy pełnoletni obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, niezależnie od miejsca zamieszkania, pod warunkiem uznawania chrześcijańskiego systemu wartości, oraz przestrzegania programu i statutu partii.
- §8. Członek ChPP nie może być jednocześnie członkiem innej partii.
- §9. Kandydat na członka partii składa pisemną deklarację, w której oświadcza, iż uznaje jej program i statut i podporządkowuje się uchwałom jej władz.
- §10. Członków przyjmuje Rada Koła, w kompetencji Rady Krajowej.
- §11. Członkowie ChPP obowiązani są do postępowania zgodnie z

jej programem i przestrzegania postanowień statutu, oraz uchwał jej władz, należenia do właściwego miejscowo lub środowiskowo Koła, regularnego płacenia składki, posiadania odznaki i legitymacji członkowskiej, wykonywania prawa wyborczego i głosowania na kandydatów partii, popierania jej prasy i wydawnictw, brania czynnego udziału w jej życiu, w szczególności poprzez uczestniczenie w zebraniach organizacyjnych, oraz prowadzenia działań zmierzających do rozszerzenia działalności i wpływów partii, a także pozyskiwania nowych sympatyków i członków.

§12. Członkowie partii mają prawo do czynnego i biernego wyboru władz, występowania do tych władz przeciwko każdemu członkowi naruszającemu program, statut i uchwały, oraz do korzystania z wszystkich urządzeń i instytucji partii.

§13. 1. Członkostwo partii ustaje na skutek:

- 1) śmierci członka,
- 2) wystąpienia zgłoszonego na piśmie,
- 3) skreślenie z listy członków,
- 4) wykluczenia.

2. Skreślenie z listy członków może nastąpić w wyniku zalegania ze składkami przez 6 miesięcy, po uprzednim wezwaniu, na podstawie uchwały właściwego Komitetu Wykonawczego.

3. Wykluczenie z partii może nastąpić w wypadku, gdy zawinione postępowanie członka nie da się pogodzić z programem, statutem i uchwałami partii. Wykluczenie może nastąpić na podstawie prawomocnego orzeczenia o wykluczeniu.

§14. Osoby prawne mogą być przyjęte przez Radę Krajową w poczet członków partii w charakterze członków wspierających. Na tych samych zasadach mogą być przyjęte w poczet członków organizacje nie posiadające osobowości prawnej.

§15. Członkiem honorowym ChPP może być osoba szczególnie zasłużona dla propagowania demokratycznych i

chrześcijańskich ideałów i wartości. Członek honorowy nie ma obowiązków, może uczestniczyć we wszystkich działaniach partii i brać udział w jej Kongresach. Członkostwo honorowe przyznaje Kongres lub Rada Krajowa w drodze uchwały.

Rozdział 3. Struktura terytorialna

- §16. Podstawowa jednostka terytorialna partii jest Koło. Zasięg terytorialny Koła powinien pokrywać się z podstawowymi jednostkami administracyjnego podziału kraju. W dzielnicach większych miast może istnieć kilka Kół. Mogą być również tworzone Koła środowiskowe.
- §17. W terenie, w którym nie powołano Koła, prace organizacyjną partia wykonuje za pośrednictwem Meźów Zaufania powoływanych przez Radę Krajową.
- §18. Jeżeli zaistnieje taka potrzeba, Koła, na podstawie uchwał Ogólnych Zebrań Kół, mogą tworzyć Okręgi (w miarę możliwości pokrywające się z obszarem województwa).
- §19. Powołanie nowego Koła, łączenie, podział i znoszenie Kół, a także powołanie lub zniesienie Okręgu wymaga zatwierdzenia Rady Krajowej.

Rozdział 4. Władze

Oddział 1. Władze terenowe

K o ł o

- §20. 1. Władzami Koła są: Ogólne Zebranie Koła i Rada Koła.
2. Pracą Koła i Rady kieruje na bieżąco Prezes Koła. Rada Koła może składać się, zależnie od potrzeb z 3 do 5 osób, w tym Prezesa Koła. Wyboru Rady Koła dokonuje się w ten sposób, iż odrębnie głosuje się na Prezesa i na pozostałych członków. Członkowie Rady Koła wybierają spośród siebie Skarbnika Koła.

3. Ogólne zebranie Koła powinno być zwoływane zależnie od potrzeb, nie rzadziej niż raz w roku, z inicjatywy Komitetu Wykonawczego lub jednej czwartej członków Koła.
- §21. 1. Ogólne Zebranie Koła wybiera spośród członków Koła Komisję Rewizyjną składającą się z 3 osób, które bezpośrednio po wyborze wybierają spośród siebie Przewodniczącego.
2. Komisja Rewizyjna kontroluje finanse Koła i jest uprawniona do odbywania rewizji, oraz przedstawiania sprawozdań i wniosków Ogólnemu Zebraniu Koła. Członkowie Komisji Rewizyjnej mogą uczestniczyć z głosem doradczym w zebraniach Rady Koła.
- §22. Władzami Okregu są: Zjazd Okregowy i Rada Okregu. Zjazd Okregowy składa się z delegatów wybranych przez Koła i może być zwoływany w miarę potrzeb. Zjazd Okregowy może powołać Okregową Komisję Rewizyjną. Przepisy §20 ust.2-3 i §21 stosuje się odpowiednio do władz Okregu.
- §23. Działalność Koła, Okregu i ich władz określa właściwe regulaminy.

Oddział 2. Władze Naczelne

- §24. Władzami Naczelnymi ChPP są: Kongres, Rada Krajowa, Krajowa Komisja Rewizyjna i Sad Koleżeński.

Kongres

- §25. Najwyższą władzą kierowniczą partii jest Kongres.
- §26. Kongres zwołuje Rada Krajowa raz na 4 lata, a w razie potrzeby częściej. Kongres składa się z delegatów wybranych przez Ogólne Zebrania Kół i Zjazdy Okregowe w ilości ustalonej przez Radę Krajową w porozumieniu z Radami Kół i Okregów.
- §27. Kongres wybiera Radę Krajową. Do wyłącznej właściwości Kongresu należy podejmowanie uchwał w przedmiocie

- uchwalenia i zmiany statutu partii, rozwiązania partii, a także uchwał dotyczących podstawowych założeń programowych i ideowych, oraz rozpoznawanie odwołań od orzeczeń Sądu Koleżeńskiego. Kongres może podejmować uchwały we wszystkich sprawach, które uzna za istotne, za wyjątkiem spraw zastrzeżonych do wyłącznej kompetencji innych władz.
- §28. Obrady Kongresu otwiera Prezes Rady Krajowej i przeprowadza wybór Przewodniczącego Kongresu i Prezydium Kongresu.

R a d a   K r a j o w a

- §29. 1. Rada Krajowa kieruje życiem organizacyjnym partii, zgodnie ze statutem, uchwałami Kongresu, oraz działa w oparciu o opracowany przez siebie regulamin.
2. Rada Krajowa wydaje regulaminy i inne niezbędne akty wykonawcze, chyba że z postanowień statutu wynika, iż kompetencje te zastrzeżono dla innej władzy.
- §30. Rada Krajowa reprezentuje partię na zewnątrz. Ilość członków Rady Krajowej określa kongres. Pracą Rady Krajowej kieruje Prezes. Przepis §20 ust.2 stosuje się odpowiednio do wyboru Rady Krajowej i Prezesa.
- §31. Rada Krajowa ma prawo w toku nadzoru zawieszać, znosić uchwały władz terenowych, o ile pozostają one w sprzeczności z programem, statutem, uchwałami, dyrektywami i taktyką władz naczelných. Od takich decyzji przysługuje odwołanie do Kongresu.
- §32. W posiedzeniach Rady Krajowej mają prawo uczestniczyć z głosem doradczym członkowie innych władz naczelných, a także zaproszeni przedstawiciele władz terenowych.

K r a j o w a   K o m i s j a   R e w i z y j n a

- §33. Krajowa Komisja Rewizyjna składa się z 5 do 10 członków.
- §34. Krajowa Komisja Rewizyjna ma prawo badania zgodności uchwał władz partii ze statutem i programem oraz przed-

stawiania Radzie Krajowej wniosków w przedmiocie ich zawieszenia lub zniesienia. Odpowiednie wnioski Krajowa Komisja Rewizyjna może w tym zakresie przedstawić Kongresowi. Powyższe uprawnienie do badania legalności uchwał nie przysługuje w stosunku do uchwał Kongresu. Przepis §21 stosuje się odpowiednio do Krajowej Komisji Rewizyjnej.

Sąd Koleżeński

- §35. Do rozpatrywania i decydowania w sprawach wykroczeń członków partii przeciwko dyscyplinie organizacyjnej, programowi, statutowi i taktyce partii oraz w wypadku popełnienia przestępstwa, z niskich pobudek powołany jest Sąd Koleżeński, zwany dalej sądem.
- §36. Sąd wybierany jest przez Kongres spośród delegatów i składa się z 6 sędziów.
- §37. Sąd orzeka w składach 3 osobowych lub większych.
- §38. Procedure orzekania określa Sąd z tym zastrzeżeniem, że orzeczenie skazujące może zapadnąć wyłącznie po przeprowadzeniu rozprawy.
- §39. Sąd może stosować następujące kary:
- 1) upomnienie
  - 2) nagana
  - 3) zawieszenie w prawach członka na okres 1 roku
  - 4) wykluczenie z partii
- Sąd może stosować karę dodatkową w postaci ogłoszenia wyroku w prasie partyjnej.
- §40. Właściwe władze partii są obowiązane delegować na posiedzenie Sądu swego przedstawiciela w charakterze oskarżyciela.
- §41. Obwiniony może, spośród członków partii, przybrać obrońcę.
- Członek partii może odmówić podjęcia się obowiązków obrońcy jedynie z ważnych przyczyn.
- §42. Od orzeczeń Sądu przysługuje odwołanie do Kongresu.

Oddział 3. Postanowienia wspólne

- §43. 1. Kadencja wybieralnych władz partii trwa 4 lata.
Funkcji we władzach nie można pełnić dłużej niż dwie kadencje.
2. Ustanie członkostwa w partii jest równoznaczne z wygaśnięciem mandatu członka wybieralnych władz. Z ważnych przyczyn może on być odwołany przed upływem kadencji przez władze, która go wybrała. W takim wypadku konieczna jest uchwała podjęta większością 2/3 głosów.
3. Członek wybieralnych władz partii może w każdym czasie złożyć rezygnację.
4. W wypadkach określonych w ust. 2 i 3 przeprowadza się wybory uzupełniające na czas jaki pozostał do końca kadencji odwołanego lub ustępującego członka.
- §44. Wyboru władz dokonuje się zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym, chyba, że 1/3 głosujących jest za wyborami tajnymi. Mandaty uzyskują osoby, które otrzymały największą liczbę głosów.
- §45. Wszystkie władze są zdolne do podejmowania uchwał, jeżeli w obradach uczestniczy więcej niż połowa uprawnionych. Uchwały są podejmowane w głosowaniu jawnym zwykłą większością głosów, chyba, że z postanowień statutu wynika co innego.

Rozdział 5. Fundusze

- §46. 1. Fundusz partii składa się ze składek, dochodu z działalności gospodarczej i wpłat nadzwyczajnych. Wpłatami nadzwyczajnymi są: darowizny i spadki przyjęte przez partię, dotacje, a także inne wpływy nadzwyczajne.
- §47. 1. Wysokość składki osobistej ustala indywidualnie każdy

członek. Składki indywidualne nie powinny być niższe niż 2 tys. zł miesięcznie.

2. Każdy z członków partii ma prawo do dodatkowego opodatkowania się w wysokości do 10% osiągniętego dochodu własnego nie podlegającemu obciążeniu podatkiem dochodowym - zgodnie z ustawą o podatku dochodowym.
3. Fundusze tworzy się również z wpłat nadzwyczajnych związanych z kampaniami politycznymi prowadzonymi przez partię. W tych sprawach wymagana jest uchwała Rady Krajowej.
4. Rada Krajowa ma prawo ustanawiania dobrowolnych składek dodatkowych na określone cele specjalne.

§48. Każda organizacja terenowa przelewa część swoich funduszy do kasy władz naczelných. Stosunek procentowy tych kwot określa Kongres. W nagłych wypadkach, na podstawie uchwały Rady Krajowej możliwa jest na czas ściśle określony, nie dłużej niż na 6 miesięcy, zmiana tego stosunku procentowego. Powyższe stosuje się odpowiednio do Kół tworzących Okręgi.

§49. Majątek likwidowanego Koła przechodzi do dyspozycji Rady Krajowej, który odpowiednio zadysponuje go na cele partii. W sytuacji, gdy likwidowane Koło należy do Okręgu, część jego majątku w proporcji ustalonej uchwałą Rady Krajowej, przekazuje się władzom Okręgu.

§50. Wszelkie przedsięwzięcia władz terenowych mające na celu uzyskanie dodatkowego dochodu muszą być uzgadniane z Radą Krajową.

Rozdział 6. Statut i rozwiązanie partii

§51. Zmian statutu dokonuje Kongres większością 2/3 głosów przy obecności co najmniej 2/3 delegatów.

§52. Do wykładni postanowień statutu uprawniony jest Kongres, a w okresie między Kongresami - Rada.

§53. Rozwiązanie partii może nastąpić wyłącznie na podstawie uchwały Kongresu większością 3/4 głosów przy obecności, co najmniej 3/4 delegatów.

Archiwum Partii Politycznych ISP PAN

CHRZEŚCJAŃSKA PARTIA PRACY
RADA KRAJOWA
ul. Kapitulna 2/6
00-950 Warszawa
tel. 21-14-41 m. 301, 369

Biuro Studiów i Analiz
Kancelarii Senatu RP
ul. Wiejska 6; 00-902 Warszawa
tel 694-24-32;
fax 694-20-26; 694-22-24

Archiwum Partii Politycznych

nr inw. ....

A N K I E T A

1. Nazwa partii (ugrupowania politycznego)..... CHRZEŚCJAŃSKA PARTIA PRACY
2. adres (z kodem poczt.)..... 00-950 WARSZAWA W. KAPITULNA 2/6 p. 101
3. Nr telefonu..... 635-03-94, 31-14-61 w 369 Nr faxu 31 61 61
Nr teleksu..... 825609
4. Rzecznik prasowy.....
5. Organ prasowy..... BIULETYN INFORMACYJNY
6. Data i miejsce powstania partii..... 30.03.1990, WARSZAWA
7. Data i miejsce rejestracji..... 1.10.1990, SĄD WOJ. WARSZAWA
Nr rej. 18/90
8. Data i miejsce ostatniego zjazdu..... 30.03.90
9. Lider..... mgr inż. JOZEF HERMANOWICZ
10. aktualny skład władz partii..... RADA KRAJOWA ChPP - 20 osób
Prezydium - Prezes + 3 zastępców + Prez. Secku Kol. + Prez. Komisji Rewizyjnej
11. Liczba członków..... 3,5 tys.
12. Frakcje.....
13. Główne oddziały..... Dolnośląski, Zielona Góra, Gornio Wlkp. Przewoś
14. Reprezentacja parlamentarna..... 1 poseł
15. Udział we władzach państwowych.....

KIEROWNIK BIURA
[Signature]
mgr Stanisław M. Zieman